

Bevillinger og Indtægten af dem. Det vil altsaa i nogen Grad imødekomme Revisorernes Krav. Det kan vel ikke siges, at det vil være umuligt at fremkomme med den forlangte Specifikation, men det er rigtigt nok, at det vil blive et betydeligt Arbejde, naar henses til, fra hvor mange forskellige Kilder disse Beløb indkommer, og paa hvor mange Steder de indbetales. Jeg haaber imidlertid, at Finansministeren vil imødekomme Revisorerne i saa stor Udstrækning, som det er muligt, og vi kan saa se, om det vil tilfredsstille, ellers maa vi senere tage Stilling dertil.

Saa er der § 5 V. T., Afgifter af Len og Stamhuse til Dækning af Udgifterne ved Lenskontrollen. Ifølge den foreliggende Specifikation over disse Afgifters Fordeling paa de forskellige Ydere skulde Indtægten være 41,360 Kr. 18 Øre, medens der i Statsregnskabet kun var opført som Indtægt 14,750 Kr. Pengene er imidlertid senere gaaet ind, og Revisorerne er af den Mening, som Udvalget deler, at man bør opføre Indtægten og Udgiften saaledes, som de virkelig er. Der er ikke noget til Hinder for, at de Afgifter, der svares af Lenene, kan opføres med det Beløb, hvormed de indgaar, og Udgifterne ligeledes med det Beløb, hvormed de virkelig har været afholdte.

Paa § 7 e., Halvdelen af Landbrugslotteriets Overskud, har det gentagende vist sig, at der er opført en Post paa Lotteriets Regnskab, der omfatter en lille Restgæld til „det mindre Landbrug“. Revisorerne har søgt Oplysning om, hvorledes det forholder sig, og det har vist sig, at man udbetaler dette Beløb fra selve Landbrugslotteriet. Revisorerne er imidlertid af den Mening, at da Landbrugsministeriet fordeler Beløbene, vilde det være naturligere, om det ogsaa anviste Tilskuddene til de enkelte Modtagere direkte fra Finanshovedkassen.

Saa er der en Bevilling af den Art, som der tidligere har været Tale om her, nemlig et af disse Tilfælde, hvor man undlader at bruge en Del af et Beløb og indsætter det paa en Sparekassebog for saa at anvende det senere. Det er noget, som Bevillingsmagten ikke bør finde sig i. Derved taber Rigsdagen nemlig sin Kontrol med, hvorledes de forskellige Beløb anvendes. Det drejer sig her om nogle Arbejder i Udenrigsministerens Arbejdsværelse, der ikke var blevet fuldført, og Beløbet blev saa indsat paa en Spare-

kassebog og senere udbetalt, da Arbejdet var fuldført. Det burde selvfølgelig være saaledes, at det Beløb, der ikke var brugt, senere blev efterbevilget paa Tillægsbevillingsloven.

Den næste Post er § 13 A. II. 2. B. 2.: Samlinger og Laboratorier. Det angaar Landbohøjskolen. Der ankes over, at der ikke er aflagt Regnskab for de enkelte Poster, hvortil Bevillingerne er givne. Landbohøjskolen oplyser, at der er 23 Samlinger og Laboratorier, og det siges, at det vil være vanskeligt at aflægge Regnskab over Anvendelsen af de enkelte Beløb. Udvalget maa imidlertid være enig med Statsrevisorerne i, at naar Beløbene virkelig kommer til Udgift, er det ogsaa muligt at aflægge et Regnskab over, hvad de er anvendte til.

Vi kommer saa til § 14 A. IV. A. 4.: Dagpenge og Befordringsudgifter. Det drejer sig her om Bygningsinspektørernes Anvendelse af Befordringsmidler. Der er bevilget paa denne Konto 15,500 Kr., medens Regnskabet viser en Udgift af 18,033 Kr. 96 Øre. Revisorerne har undersøgt, hvad der kan have været Aarsagen til denne Overskridelse, og er kommet til det Resultat, at den blandt andet skyldes, at Bygningsinspektørerne eller en Del af dem rejser lovlig flot. I Stedet for at benytte de almindelige Befordringsmidler, f. Eks. Jernbaner, hvor saadanne findes, har de tilladt sig at benytte Biler, og det er indlysende, at Udgiften derved bliver større, end hvis der var købt Banebilletter. Jeg har set nogle af disse Regnskaber efter, og det viser sig saaledes, at der er anvendt Vogn fra Hobro til Aalborg til 33 Kr. Der er som bekendt Bane mellem Hobro og Aalborg, og der gaar Tog flere Gange daglig, saa det vilde være let for Bygningsinspektørerne at anvende dette Befordringsmiddel, hvilket vilde være adskilligt billigere for Staten. Der er benyttet Bil fra Aarhus til Randers til 28 Kr., fra Silkeborg til Aarhus til 32 Kr., fra Randers til Hobro, Ranum og tilbage til Hobro til 70 Kr. og endelig fra Hobro til Ranum til 50 Kr. Fra Løgstør til Ranum er det naturligvis nødvendigt at anvende Vogn, men paa hele den øvrige Strækning fra Hobro til Løgstør er der Bane. Man kan ikke nægte, at det er en utilladelig Flothed, der her er udvist, og hvis en lignende Flothed udvises paa forskellige andre Omraader, er det ikke underligt, at der finder Overskridelser Sted. Revisorerne har paa-talt dette, og Udvalget maa give deres